

[Oluf Pedersen.]

Mangler Staten Penge, havde den ogsaa det Middel, at man eventuelt kunde gøre Øllet tyndere, svagere paa Alkohol. Man har jo i denne Tid gjort alle andre Ting daarligere, og saa var der vel heller ikke noget mærkeligt i, om Øllet ogsaa blev gjort ringere. Det vilde Folk da ikke tage Skade af.

Hvad angaar Omsætningsskatten for brugte Biler, smager den noget af et Tilbage-skridt, særlig naar man ser, at ogsaa Afgiften paa nye Biler sættes op.

De to Forslag om Banker og Sparekasser tror jeg ikke der sker videre Skade ved. Sparekasserne faar Interesse i længere Tids Opsigelse, og det er jo godt og utvivlsomt ogsaa nødvendigt, naar Pengene skal holdes i Ro.

Indenrigsministerens Forslag angaaende fast Ejendom skal jeg ikke sige noget imod, men jeg vil dog gerne i dette Forslag have indføjet en Bestemmelse om en Grundstigningsskyld ved Salg.

Der har været talt om, at der i denne Lov skulde indsættes en Bestemmelse angaaende en Omvurdering og Beskatning af den Stigning, der da kunde fastslaas, efter de gamle Regler for Værdistigningens Vedkommende. Dette synes jeg nu ikke er nogen god Tanke, thi de forskellige Sælgere vil blive forskelligt stillede, fordi der i Kommunerne er en afvigende Grundskyldspromille. Der svares saaledes kun 8 pro mille i Grundskyld til Stat og Kommune i Ringkøbing, medens man er oppe paa 49 pro mille i Karlstrup Kommune, altsaa det 6-dobbelte, og en saadan Statsafgift vil det jo være haabøst umuligt at skulle forsvare. I Gennemsnit vilde den Grundstigningsskyld, der blev fastslaaet ved en saadan Omvurdering, for Landdistrikternes Vedkommende betyde en Stigning paa 3 pCt.

Jeg skal ud fra disse mine forbeholdne Udtalelser anbefale en grundig Behandling i et Udvalg, idet jeg haaber, at vi derefter ser — særlig det sidstnævnte Forslag — i en ny og bedre Skikkelse, til Gavn for et stabilt Pengevæsen, til Modvirkning af en Uret mod de besiddelsesløse og til Lykke ikke mindst for dansk Landboudom.

Jens Thomsen: Det er omfattende og gennemgribende Lovforslag, der er lagt paa Rigsdagens Bord. Gennem Pressen har man faaet Indtryk af, at Regeringen har arbejdet med de foreliggende Spørgsmaal i lang Tid, og at hele Lovkomplekset skal gennemføres i Løbet af ganske faa Dage. De mange Forslag blev forelagt i Folketinget i Fredags

og kommer til første Behandling i Dag Tirsdag. Der gives ikke Rigsdagens Medlemmer en rimelig Tid til Arbejdet. En saadan Fremgangsmaade viser, at Samlingsregeringen ikke værdsætter Rigsdagens Arbejde. Det er en Haan mod Folkestyrets Idé at give Rigsdagen saadanne Arbejdsbetingelser, naar Rigsdagen ofte indkaldes til lange Møder om ubetydelige Spørgsmaal, samtidig med at Finansudvalget selvstændigt bevilger Millionbeløb til forskellige Formaal og de store Spørgsmaal bliver jaget gennem Rigsdagen.

Nedkulingen af Pengene, der fortsættes nu, virker saadan, at Indlaansrenten gaar ned og Udlaansrenten holdes oppe. Udviklingen tvinges derigennem i en forkert Retning. Indlaansrenten skulde jo være størst mulig i Forhold til Udlaansrenten, og det forbavser mig, at Regeringen ikke søger at gennemføre en almindelig Rentesenkning, som kunde fastholdes ud i Fremtiden. Alle Partier her paa Rigsdagen — med Undtagelse maaske af Det konservative Folkeparti — agiterede stærkt for at faa en Rentesenkning og Konvertering, paa et Tidspunkt, da de efter deres egen Paastand ikke kunde gennemføres, fordi Pengerigeligheden ikke var stor nok. Nu er Pengerigeligheden saa stor, at den vækker Ængstelse, men Viljen til at gennemføre Konvertering er nu ikke til Stede. Det er underligt, at Partierne vil gennemføre Konverteringen, naar de ikke kan, men ikke gennemføre den, naar de kan.

Forslaget om en Krigskonjunkturskat er en Forøgelse af Merindkomstbeskatningen. Det er en stor Svaghed ved Forslaget, at det ikke bestemmes, hvad der er Krigskonjunkturindtægter, eller hvad der ikke falder ind under denne Beskatning. Det er uheldigt at overlade den Slags Skøn til Skattemyndighederne; de vigtige Afgørelser kan derved let faa Tilfældighedens Karakter. Det burde være saadan, at almindelige Skatteydere kan forstaa Skattelovene og forstaa Skatteberegningen. Princippet i Merindkomstbeskatningen kan virke rimeligt i en kortere Tid, men det virker let uretfærdigt i det lange Løb. Det Selskab eller den næringsdrivende, der har haft forholdsvis gode Indtægter i Sammenligningsaarene, faar en lempelig Behandling, men de, der har haft daarlige Indtjeningsmuligheder i Sammenligningsaarene, faar en betydelig haardere Behandling. Landbruget havde Krisetider i Sammenligningsaarene, medens der samtidig var Højkonjunktur i Byerne. I Løbet af 10—15 Aar før Krigen mistede Landbruget Halvdelen af den samlede Formue, saa mange trængte til en grun-